

4769
3066
1026

§ 261

தேவாரத்தின் சிறப்பு

“ஆம்மோட பழைய ராகங்கள்
ஒரிலினைப் பூசும் மாராமி பிசம்பக்கமமா
வந்துவந்து ரூப்பது தேவையப் பண்களில்
தான் என்று தெரிகிறது. வேதத்தை
வெயும் ஆப்பாமல் வைத்திகள் வந்த
பாம்பரையாக ரூபித்துக் கொடுத்து
வந்துவந்து போல தேவைய ஒதுவது
முத்திகள் வழிவழியாக தேவாரப்
பாடல்களை காப்பாற்றிக் கொண்ட
வந்துவந்தார்கள்.

இப்பொழுதுள்ள சங்கராபரணம்,
பைரவி, தோம்பரி, கம்போஜி, தேவார
கொண்ட, பந்துவரணி, செளரண்டம்
பேண்ட ராகங்கள் வேறு பெயரில் பண்ட
ஆக உள்ளன என்று ஆராய்ச்சி மூலம்
நிச்சயம் செய்துள்ளார்கள்”

பக்கம் - 7

Veda Vidya Printers, Srirangam. Ph: 95431 - 243 21 81

காஞ்சி மாமுனிவர் கண்ட தேவார மூவர்

தொகுப்பாசிரியர்
அவையச்சேரி தேவாரம்
பாலகாப்பரணியன்

அவையச்சேரி தேவாரம் சிவபிரகாச அய்யர்
நினைவு கொடுத்தார்

Sri Jagadgururambhadracharya Swamiji
 Sri Sankara Bhagavatadhipatya Padmapurashu Maranagala
 His Holiness Sri Kanchi Karmakoti Pasadhipatya
JAGADGURU SRI SANKARACHARYA SWAMIGAL
SRIMATAM SAMSTHANAM
 No 1 Seibi Street Kanchi - 631 503 Tamilnadu India

Date 1-12-2002

ஸ்ரீ முகம்

புனித பாரத பூமியில் காவேரீ நதிக்கரையில்
 ஸ்ரீரங்கநாதர்வாழி பள்ளி கொண்டு அருள் பாலிக்கும்
 ஸ்ரீரங்கம் புண்டரீகேசுவரத்தில் வலிக்கும் தேவாரம்
 சீதாராம அய்யர் பேரன் தேவாரம் பாலகற்பமணியன்
 குணது பாட்டனாரின் க்ருபாகர்த்தமாக வாயையக்கேரி
 தேவாரம் சீதாராம அய்யர் ண்டோன்மண்டி என்ற
 பெயரில் ஓர் சந்தாபனம் திறுவி உதவி மூலம் ஆண்டு
 தோறும் சென்னை நகரத்தினுள் வாயையக் கருவியில்
 இதை விழாவில் தேவார சொற்பொழிவும் சபை
 உச்சரிக்கும் நடத்த திட்டமிட்குப்பதையறிந்து மிக்க
 மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். "வேத நெறி தகழ்த்தோங்க, வீடு
 தைவத்துணை விளங்க." திருஞான ஸ்ரீமந்தர்
 அவதரித்ததாக பெரிய புராணம் கூறுகிறது. பெருமை
 வாய்ந்த ஸ்ரீமந்தர், அப்பர், சுந்தரர் தேவாரத்தை அருளிச்
 செய்துள்ளார்கள்.

நமது அனாதியான ஸாராதன தர்மங்களுக்கு ஆளர்
 வேராக உள்ள வேதங்கள் சர்வரம், உச்சாரணம்.
 முதலியவைகளை வம்ச பரம்பரையாக வேத விதவாண்கள்
 காப்பாற்றி வருவது போல் ஒதுவாழ்த்திக்கும் வலி
 வழியாக தேவாரங்களுக்கு உள்ளான பண்களுடன்
 (ராகங்களுடன்) பாடி ரக்ஷித்து வருகிறார்கள் அத்தகைய
 பெருமை வாய்ந்த தேவார பாடல்களை இன்னினம்
 மூலமாக பரப்பும் இந்த உயர்ந்த தொண்டு மக்களுக்கு
 நன்கு பயன்பட்டு பரமேசுவரன் அருளால் உலகமனைதலும்
 இவ்வுபரமைகள் மங்களங்களாயும் அடைந்து பரம
 சேஷமாய் வாழ வேண்டும் என்று ஆசிரவதிக்கிறோம்.

— நாராயணஸ்மிருதி:

ஓம் முன்னுரை

தமிழ் மொழியில் தம்சுருக கிடைத்திருக்கும் இளளினைச் செல்வம் மூவர் பாடிய “தேவாரம்” ஆகும். இதன் சிறப்பையும் மூவரின் பத்தித் தொண்டையும் பண்டித பூதகாஞ்சி மகாகவிகள் பல தடவை அருள்வாகவாக அளித்திருக்கிறார்கள்.

திரு ரக கவியை அவர்கள் தொகுத்து அளித்துள்ள தெய்வத்தின் குரல் (வாணி பதிப்பகம்) தில்வ விதயா பதிப்பகம் வெளியிட்ட நூல்கள், கல்வி கலைகள் இதழ்களில் வந்தவை இவற்றிலிருந்து சிலசில பகுதிகளைத் தொகுத்து இளை அன்பர்களுக்காக சம்பப்பணம் செய்துள்ளோம். படித்தல் பயன பெற வேண்டுகிறோம்.

முதன் முதலில் இத்தாடில் தோன்றிய ஸங்கீத மூலமுத்திரிகளை “சீகுருள சம்பந்தம். திருவெங்காசம். கச்சுலுத்தர் கவாய்கள்” பாடியுள்ள தேவாரப் பாடல்களை இளளிகைக் கச்சேரிகளில் தவறாமல் பாடிப் பரப்ப வேண்டும் என்று இதைப் படிக்கும் இளை கலைஞர்களைப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம். ஏசிகளும் பெரும் அளவு ஆராய் தர வேண்டுகிறோம்.

குருதான திரு அருள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கட்டும்.

“வைவகரும் நாயர் தாகவே”

— தொகுப்பாளியின்.

காஞ்சி மாமுனிவர் கவி தேவார மூவர்

1. சிவபரத சேகரன்

“புகழ்ச் சேவடி என்மேல் வைத்தாய் நியே” என்று ஆனந்த பரவசத்தில் திருநாவுக்கரசர் பாடுகிறார். அந்தச் சேவடியின் அடியிலே தன் முடி குடிய தலை கிடக்க வேண்டும் என்று ஆளப்பட்டவர் தான் சிவபாத சேகரன் என்று பெயர் பெற்ற ராஜ ராஜ சோழன். **

தேவாரத் திருப்பதிக ஏடுகளை சிதம்பரத்திலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு வந்து லோகத்துக்கெல்லாம் கொடுத்த பரம உபகாரி ராஜ ராஜன். அவன் இல்லாவிட்டால் நமது பத்திப் பள்ளபாட்டுக்கே மூச்சாக உள்ள தேவாரம் இல்லை. எல்லாச்சுவடிகளும் களையான் அரித்து மட்கி மண்ணாகி இருக்கும்.

** ராஜ ராஜனுக்கு 1000 ஆயது ஆண்டு விசாக 1984-ல் நடந்த போது காஞ்சி மாமுனிவர் ஒரு பெற்றுகிட்டத்தை ஸ்ரீமதி இத்தொகாத்தி மூலம் ராஜராஜன் கிடைக்கு அணிவிக்கப் பணித்தார். அக்கக் கிட்டத்தை முன்பு 17 ஆண்டுகள் வரை ஸ்ரீபெரியவான் பிரதோஷ பூஜையில் தாமே அணித்து கொண்டு பூஜைசெய்திருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விழுப்புரம் அருகே திருவாமாத்தூர் என்றதலம் உள்ளது. ராஜராஜன் காலத்திலிருந்து கோவில்களில் தேவாரம் பாடுவதற்கு அரசே மாலியம் கொடுத்து வந்திருக்கிறது. ஒரு கல்வெட்டுப்படி பதிகம் ஓதியவர்கள் யார் என்றால் பதினாறு குழுடர்கள். அவர்களுக்குத் தேவாரம் கற்றுக் கொடுத்து அதை அவர்கள் கோவிலில் இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் பள்ளி எல்லா மக்களும் பயன் அடையச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி புரிய இரண்டு பேர் (அக்களம் இல்லாதவர்கள்) ஆக 18 பேர்களுக்கு ராஜ மாலியம் விடப்பட்டுள்ளதாக கல்வெட்டு கூறுகிறது. மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை இரண்டையும் சேர்த்து வைத்து உடல் உணவுற்றவர்களாலேயே மக்கள் யாவருக்கும் தெய்வீகப் பணி நடந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது.

2. தேவாரத்தின் சிறப்பு

தேவாரம் ஒரு உயிருள்ள உருவாய் இருந்து கொண்டு பாடுபவர்களையும் கேட்பவர்களையும் உருக்கி உயர்த்தும் காரியத்தைச் செய்கிறது. உலகத்தில் எவ்வித தெய்வ உயிர்ப்பிக்கும் காரியத்துக்கு கருவியாகவும் உள்ளது.

ராஜ ராஜன் காலத்தைச் சேர்த்தவர் கணபதி உபாசகரான நம்பிவாண்டார் நம்பி. அவர் வந்தபடி முதல் மூன்று திருமுறைகள் சம்பந்தர் தேவாரம். அடுத்த மூன்று திருமுறைகள் அப்பர் தேவாரம். ஏழாம் திருமுறை சுந்தரர் தேவாரம்.

நம்மோட பழைய ராகங்கள் ஓரிலுள்ள ஸ்பைர் மாறாம் ரொம்பக்காலமா வந்துண்டிருப்பது தேவாரப் பங்களில் தான் என்று தெரிகிறது. வேதத்தை ஸ்வரம் தப்பாமல் வைத்தான் வம்ச பரம்பரையா ரகிச்சக் கொடுத்து வந்துள்ளது போல தேவார ஒதுவார் மூர்த்திகள் வழிவழியாக தேவாரப் பாடல்களை பண் (ராகம்) மாறாமல் பாடி காப்பாத்திக் கொண்டு வந்துள்ளார்கள்.

இப்போதுள்ள சங்கராபரணம் எபரவி, நீலாம்பரி, கம்போஜி, தேவாரகௌள, பந்துவராளி செளராஸ்ட்ரம் போன்ற ராகங்கள் வேறு பெயரில் பண் ஆக உள்ளன என்று ஆராய்ச்சி மூலம் திச்சயம் செய்துள்ளார்கள். **

சோழ அரசர்களும் மாலியம் கொடுத்து கோவில்களில் தேவாரம் ஒதும்படி செய்து இந்த இசை மரபை வளர்த்து வந்துள்ளனர்.

"குளித்த புறமும் கொவ்வம் செவ்வாயில்"
(அப்பர் தேவாரம்)

"பொள்ளாழமேயினே"
(சுந்தரர் தேவாரம்)

போன்ற பத்தி பரவசத்தில் மிறந்த அம்ருத வாக்குகளை நாமாகச் சொல்லும் போது அந்த அம்ருதத்தை அரை நிமிஷம் ஒரு நிமிஷம் தான் ருசி பாரக்க முடிவிறது என்றால் இவற்றையே உருக்கமான

** விவரம் பிற்சேர்க்கை 1

ரத்தி ராகங்களிலோ, கம்பீரமாயிருக்கிற கன ராகங்களிலோ இழைத்துப் பழக்கிப்படுக்கி காளம் செய்தால் கால்மணி அளரமணி கூட ஒரு விழுத்தத்தையே வித்யாஸம் செய்தாலும் அவ்வளவு நேரம் மலம் அதிகேவோ தோய்ந்திருந்து தெய்வம் மலம் விலகாமல் இருக்கிறது. தெய்வம்மலமளரத்தில் விலகாமல் இருக்கிறது. அதனால் தான் பூதரையில் உபசாரங்களில் தேவாரம் பாடுவதையும் ஒரு அங்கமாக வைத்தார்கள் நம் முன்னோர்கள்.

3. வேத தெறியும் தேவாரமும்

ஞான சம்பந்தர் எதற்கு அவதரித்தார் என்பதைப் பெரிய புராணம் பாடிய சேக்கிழார். "வேத தெறி தழைத்து ஓங்க" என்று சொல்கிறார். வேததெறி என்பது ஒரு பெரிய ஆறு. ஒரு ஆற்றிலேயே பல படத்துறைகள் இருப்பது போல வேத தெறியில் சைவம், வைணவம் சாத்தம் என்று பல இருக்கின்றன. இவற்றுள் "மிகு சைவத்துறை விளங்க" அவதரித்தவர் ஞானசம்பந்தர் என்கிறார் சேக்கிழார்.

முருகன் அடியார்களில் சிறந்தவரான அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் முருகனை "உறை புகழியில் அன்று வருவோமோ" என்று பாடுகிறார். புகழியுள் என்பது சீர்காழி. ஞான சம்பந்தர் முருகனின் அவதாரம்.

"வேத வேள்வியை தித்தனை செய்துமூல் ஆதலில்லி துமன்" என்றும் "மறை வழக்கம் இல்லாத மக பாவிகள்"

என்றும் கூறி சமணர்களை வாதிட வென்றிட மதுரை தேவாரத்தில் சம்பந்தர் பிரார்த்திக்கிறார்.

சிதம்பரம் தேவாரத்தில் இவ்வாறு பாடுகிறார். "சுற்று ஆங்கு எரி ஓம்பி வினைய வராமே செற்றந் வாழ தில்லை" என்று. இதன் பொருள் வேத ஆத்யயனம் செய்து அதில் சொல்லியிருக்கிறபடி அக்ஷிரி (எரி) வளர்த்து யாகம் செய்து கலியை விரட்டி விட்ட வேதியர்கள் வாழ்கிற தில்லை (சிதம்பரம்) என்பதாகும்.

ஓமாம்புலியூர் தேவாரத்தில் யாகங்களைப் பற்றி நிறையச் சொல்கிறார். "பரப்பைப் படுத்தி எங்கும் பகவேட்டு எரி ஓம்பும்" என்பது அந்த தேவாரம். (பரப்பு என்றால் யாக வேதியை முறைப்படி அமைப்பது, சடானம் என்பது அது தான்).

சம்பந்தர் பிராம்மணர். அதனால் யாதாதிக்களை கொண்டாடிச் சொல்லி இருக்கிறார் என்று நினைத்தால் சரி தில்லை. அப்பிராம்மணரான அப்பரும் ஸ்வாமியை வேத வேள்வி சம்பந்தப்படுத்தியே தோத்திரம் செய்கிறார்.

"வேதியா வேததா, வேதங்கள் தான்கும் கொண்டு விளனவா பாயி ஏதத. வேதத்தான் என்பார். வேள்விபுள்ளன் என்பார். வேததாயகன் வேதியந்தாயகன். சுத்தனான் தம் சித்தையானை அருமறையின் அருத்தானை. வேதங்கள் வேள்வி பத்தார் போலும். வேதம் ஒதி வந்து இவரு இல் புகுத்தார்"

என்று எல்லாம் அப்பர் தேவாரப் பாடல்கள் உள்ளன.

சம்பந்தர் பாடிய மூலம்புலியூர் தலத்தில் அப்பரும் பின் வருமாறு பாடியுள்ளார்.

“ஒதி மிக அருதனர்க்கள் எரி மூன்றும் ஒம்பும்
உயர் புகழ் ஆந்தரும் மூலம் புலியூர்
ஒன்றிய சீர் திருவிறப்பர் முத்தி ஒம்பும்
உயர் புகழ் தான்மறை மூலம்புலியூர்”

ஹோமம் நிறைந்ததே மூலம்புலியூர், எரி மூன்று (முத்தி) என்பவை கார்ஹபத்யம், ஆஹவந்யம், தட்சிணாக்வி ஆதம். பிராம்மணன் வணக்க வேண்டிய மூன்று அக்ஷரிகுண்டங்களைச் சொல்வது. இத்தனை நுணுக்கமாக அப்பர் பிராம்மண ஆசாரங்களைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

வேதங்களை எல்லாம் ஒரு சரீரமாக (மேம்பாக) வைத்துக் கொண்டால் அதில் உயிரா (மெய்ப் பொருளாக) இருப்பது சிவ நாமம்.

“வேதம் தான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது
நாதன் நாமம் தமச் சிவாயவே”
என்பது சம்பந்தர் தேவாரம்.

4. தேவாரமும் தலபுராணங்களும்

வேதத்தில் என்ன சொல்லியிருந்தாலும் அது சத்தியம் என்று நம்ப வேண்டும் என்பது போல வை

வைவைவத்துத் தமிழ் வேதமாக உள்ள தேவார இவ்யப்பரபந்தங்களில் சொல்லி இருப்பதை நாம் உண்மை என்று ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். தேவாரத்தில் அத்தகை தல புராணச் சிறப்பு பற்றிய கருத்துக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

கத்தரமூர்தி சுவாமிகள் காஞ்சிபுரம் தேவாரத்தில் அம்பாளே பிடித்து வைத்துப்பூஜை செய்த லிங்கம் ஏகாம்பரநாதர் என்பதைப் பாட்டுக்குப் பாட்டு பாடி அம்பாள் பூஜை செய்த மகிமையை சொல்கிறார்.

“ஏவலா மூலன் உமைநங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபட்டுற்ற”
“ஆற்றயில் புழை உமை நங்கை ஆதரித்து வழிபட்டு பெற்ற”

அம்பாள் பூஜை செய்த போது பெரிய வெள்ளம் வர அவன் லிங்கத்தை விடாமல் தழுவிக்கட்டிக் கொண்டான் என்பது காஞ்சி தலபுராணம். இதே கருத்தை கத்தரமும் கூறுகிறார்.

என் கல் இன்றி இமைமயவ் கோளை
நானை வழிபாடு செய்வான் போல்
உள்ளத்துள்வி உகந்து உமை நங்கை
வழிபட்டு சென்று தின்றவா களாடு

வெள்ளம் காட்டி வெருட்டிய வஞ்சி
வெருவி ஒடித்தழுவ வெளிப்பட்ட
கள்ளக்கயனை எங்கன் பிராணனக்
காணக் கள் அடியேன் பெற்ற வாறே

அப்பர் தேவாரத்தில் இருவாஸங்கா தலபுராணக் குறிப்பு இவ்வாறு வருகிறது.

“வித்தியும் ஆனக்காவில் திருத்திழந்தர் செய்து உலத்தவன் இறந்தபோதே கோள் செங்கண்ணுமாகக் கலத்த தீர்க்காவிரி கும் ரோணாட்டுச் சோழந்தங்கள் குலத்தனில் நிற்பித்திட்டாள் குறுக்கை கீரட்டாளாள்”

சம்பந்தரோ இத்தலத்தில் உள்ள தும்பு விசுட்சம் பற்றி

“வெண்ணாவலின் மேலிய எம் அழகா” என்று பாடுகிறார். திருவிடை மருதூரில் எதப்பூத ஸ்தூதம் விசேஷம் என்று தல புராணம் கூறும். அப்பரும் சம்பந்தரும் பாடிய தேவாரம் வருமாறு

“பூசம் புருத்தாடியுப் பொலித்தகாய ஈசன் உறை கின்ற இடைமருது ஈதோ”

“வருத்திய மாதவத்தோள் வாணோள் ஏனோள்வது ஈண்டிப் பொருத்திய ஸைப்பூசம் ஆடி உலகம் பொலிவு எய்த” (சம்பந்தர்)

“ஈசன் எம்பெருமான் இடைமருதிகில் பூச நாம் புருதும் புனல் ஆடவே” (அப்பர்)

“திருச்சிற்றேமம்” (சித்தாம்பூர்) என்ற தலத்தில் இன்றும் ஸ்வாமி ஸத்திதியில் தேவ் கூடு உள்ளது. சித்தர்கள் வண்டு ருபத்தில் பூஜிக்கதாகத் தலபுராணம் கூறும்

“தேனாள் வண்டு பண் செய்யும் திரு ஆரும் சிற்றேமதான்” (சம்பந்தர் தேவாரம்)

5. தேவார ஸ்வரம் (அ) திருநாள் சம்பந்தர்

திருநாள் சம்பந்தர் ஸாக்ஷாத் பரதேவதையின் பாலைப் பாணம் பண்ணியதால் சூழ்த்தையாக இருந்து கொண்டே எத்தனை விதமான செய்யுள் வகை உண்டோ அத்தனையிலும் பாடல்கள் பாடியவர். “பாலிண்டிரோமாம்” (ஆங்கிலக் கொல்) முழுச்செய்யுள் செய்வதற்குத் தமிழில் “மாலை மாற்று” என்று பெயர். மிகக் கடினமான இந்த வகிச் செய்யுள்களைப் பாடியுள்ளார். படித்தால் கண்ணைக் கட்டி சாட்டில் விட்ட மாதிரி இருக்கும்.

“எம் ஆம? தீ ஆம் ஆம் மாயா! ஈம! காண்நாள்!
காணா காமா! காழியா! மாமாயா! தீமாமாயா!”

(குறிப்பு :- கடைசி எழுத்திலிருந்து திருப்பிப் படித்தாலும் முதன் எழுத்திலிருந்து படித்தாலும் ஒரே மாதிரி வரும், விகடகவி என்பது போல).

அற்ப மறுஷ்யர்களான எவ்வுளால் எதுவும் பண்ண முடியாது. மகா சத்தனான இறைவா! உன்னால் தான் முடியும் என்பது இதன் தாத்தபரியம்.

அபிஷேகப்பிரியனான பரமேஸ்வரன் விபூதிப் பிரியனும் ஆவான். “காடுடையக் கடலைப் பொடியும் பூரி என் உள்ளம் கவ் கள்வன்” என்று முதல் தேவாரத்திலேயே சம்பந்தர் பாடுகிறார்.

திருநீற்றுக்கு (விபுதிக்கு) எண்ண என்ன மனிமை இருக்கிறது என்பதை "மத்தியமவது தீறு" என்ற திருநீற்றுப்பதிசத்தைப் பார்த்தாலே போதும்.

'சிவ' நாமாவுக்குச் சமமான பெருமை வாய்ந்தது 'அர' நாமம். ஆகவே "வாழ்க அந்தணர், வாணவர் ஆரீனம்" என்று தொடங்கும் தேவாரத்தில்

"அரன் தாமமே சூழ்க" என்று பாடுகிறார்.

தர்மத்துடன் ஆட்சி நடத்தும் ராஜ்யத்தில் எவ்வு பார்த்தாலும் ஹர ஹர என்று மக்கள் கோஷிக்க வேண்டும் என்றிரார் சம்பந்தர். அவர் ஆணைப்படி இன்றளவும் "நம: பார்வதி பதயே" என்று ஒருவர் சொன்னால் நாம் அத்தனை பேரும் "ஹர ஹர மகாதேவா" எங்கிறோம். முருகனுக்குக் காவடி எடுத்து கோஷம் போட்டாலும் இந்த ஹர ஹரோஹர தான். தண்டாயுதபாணிக்கு ஹர ஹரோ ஹரா எங்கிறோம்.

அரக்கோணம் கூடம்பத்தூர் பக்கம் கூவம் ஆறு உற்பத்தியாகும் இடம் அருகே திரு இலம்பை அம்கோட்டூர் என்ற தலத்துக்கு 1932-ல் போயிருந்தேன். இந்த ஊர் தேவாரத்தில் சம்பந்தர் "எனது உரை தனது உரையாகப்" பாடியதாக ஒரு துரத்துக்குப் பலதரம் அடித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்.

சுகவர குண கணங்களை லீலைகளை, அவள், தன்னை இப்படியும் பாடல் பன்னுகிற லீலைகளை,

உருகி உருகி நினைத்துக் கொண்டு லைதிகம், சைவம் தழைப்பிக்கிற காரியத்தைப் பண்ணிவந்திருந்தார்.

அவருக்கு 16 வயது ஆளபோது திருநல்லூர் பெருமணம் என்ற ஊரில் கல்யாணம் நடந்தது. பாணிக்ரகணம் ஆயிற்றோ இல்லையோ புதிதாகக் கல்யாணம் செய்து கொண்ட இளம் மனைவியையும் இன்னும் வந்திருந்த அத்தலை பந்து மித்திரர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு அந்த ஊர்க் கோலிலுக்குப் போனார்.

"காதலாமி கசிந்து கண்ணீர் மல்லி" என்ற பஞ்சாட்சரப்பதிசத்தை (சம்பந்தர் பாடிய கடைசி தேவாரம்) பாடிக் கொண்டே அங்கு தோன்றிய ஜோதியில் எல்லோரையும் அனுப்பிவிட்டுத்தானும் மனைவியுடன் பரமாளந்தமாகி அதனுள் புகுந்து இரண்டறக் கலந்து விட்டார்.

(ஆ) அப்பர் - வாக்கீசர் - திருநாவுக்கரசர்

சம்பந்தருக்கு அப்பர் சீனியர் தாண்டெம்பரரி (வயதில் பெரியவரான அப்பர் சம்பந்தரின் சம காலத்தவர்) இரண்டு பேருக்கும் பரஸ்பரம் அபாரப்பிரியமும் மரியாதையும் உண்டு. சேர்த்தே அநேக சேஷத்திரங்களுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அத்தந்த ஊரில் இருந்த ஜனங்களுக்கு அப்படி ஒரு பாக்கம். சிவ பதனியல் ஊழிப்போன பழுத்த பழமான அப்பர், பிஞ்சிலேயே பழுத்த சம்பந்தர் இரண்டு பேரையும் ஒரே சமயத்தில் சேர்ந்து தரிக்கும் பாக்கம் பெற்றார்கள்.

அப்பர் உருகி, உருகிச் சொல்லிவிடுக்கிற வர்ணனைகளை தாம் சொல்லும் போது நம்மையும் உருக்கி பத்திரத்தை ஊட்டி விடுகின்றன. **

வாகீசர் யார்? இருதாவக்கரசுக்கு அப்படிப் பேர். அவரது இயற்பெயர் மதன் நீக்கிலார் என்பது. சைவராகப் பிறந்த அவர் சமண சமயத்தில் சேர்ந்த போது தர்மவேளன் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

அவரது தமக்கையான இலகவதியாரின் வேண்டுகலுக்கு இரங்கி இறைவன் அவரை மீண்டும் சைவ சமயத்தில் ஈடுபடச் செய்தார். திருவதிசை என்ற தலத்தில் தமது முதலாவது தேவாரப்பதிகம் பாடியதும் பரமேசுவரன் அசீரியாக "நாவுக்கரசு" (வாகீசர்) என்ற பெயரைச் சூட்டினார். (வருடாசைத் தவழ்விவர் வாகீசர் என்று பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் பாடுகிறார்).

நெஞ்சு உருகி, நெஞ்சு உருகி, 'கேட்கிற தம் மூடைய நெஞ்சம் உருகும்படி தேவாரம் பாடி ஸாக்ஷர சுவரனிடம் "வாகீசர்" "நாவுக்கு அரசர்" என்று பட்டம் வாங்கினார். அவர் பாடிய முதல் தேவாரம் ஸுந்தரவின வரது விலக்கில்லீ என்று ஆரம்பிக்கிறது.

** பித்தேசக்கை 2. பார்ச்சுயம்

பிற்காலத்தில் லூனசம்பந்தர் அவரை "அப்பர்" என்று அழைத்தார்.

சமண சமயத்தைச் சேர்ந்த மன்னன் அப்பரைக் கொடுமைப்படுத்தினான். கண்ணாம்புக் காளவாய் -க்குள் நள்ளினான். அங்கேயேயும் சச்வரனின் பாத கமலங்களை அவர் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார். காளவாயே ஏர்கண்டிவுஷ் பண்ணின மாதிரி ஆகிவிட்டது.

ஸுஸ்வரமான வினா காவத்தையும் ஜீவஜீவி என்று வீசிற சத்திரிகையையும் மந்த மாருத்தையும் வலந்த காலத்தின் மாதர்யத்தையும், வள்ளுகள் ரங்காரம் செய்கிற ஒரு குளிர்த்த தடாசத்தின் இயிமைமையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து அனுபவித்தால் எத்தனை இன்பமாக இருக்குமோ அப்படிப்பட்ட சசன் திருவடி நிழல் அனுபவத்தை அந்தக் கொதிக்கிற கண்ணாம்புக் காளவாய்க்குள் தாம் அனுபவிப்பதாக அப்பர் கவாயிகள் ஆனந்தமாகப் பாடினார்.

"மாசில் னீளையும் மாலை மதியமும்

மீக தென்றலும் வீங்கிள வேளியும்
ஞா வண்டறை பொங்கையும் போன்றதே
சசன் எத்தனை இளையடி தீழலே"

அப்பருக்கு மற்றும் ஒரு தண்டனை கிடைத்தது. கல்லிலே அவரைக் கட்டி, கடலில் கொண்டு போய்

போட்டனர். அப்போது தான் “சொற்றுளை வேதியன்” என்ற தேவாரம் பாடினார்.

“சொற்றுளை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுளைத்திருத்தடி பொருத்தகை தொழுக
ஹற்றுளைப் பூட்டி யோக் கடலில் பாப்ரிலும்
நற்றுளையாவது தம்சிலையவே.”

இப்படி பஞ்சாட்சரம் ஐபித்து சிவன் அருளால் அந்தக் கல்துணை தெப்பமாக மிகத்து வந்து கரையில் அப்பறை ஒதுக்கியது. இப்போதும் அந்த இடத்துக்கு “கறை ஏற விட்ட குப்பம்” என்று பெயர். திருப்பாப்புவீழர் (கடனார்) கிட்ட உள்ள ஊர் அது.

மேலே சொன்ன பஞ்சாட்சரப் பதிகத்தில் சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதைப்பற்றிப் பாடியிருக்கிறார். (கூவினுக்கு அருங்கலம் அள்ள அஞ்சாடுதல்).

அஃ என்றால் பக். அஞ்சாடுதல் என்றால் பஞ்சகவ்யத்தால் நீராடுவது. அதாவது பஞ்சகவ்ய அபிஷேகம் செய்வது. பகவின் பால், தயிர், நெய் தவிர கோழுதிரம் கோமயம் இந்த ஐந்தையும் கலந்து அபிஷேகம் செய்வது (அஞ்சாடுதல்) விசேஷம்.

“புழுவாய்ப் பிறக்கிலும் புண்ணியா உன் அடி
என் மனத்தே

வழுவாதிருக்க வரம் தர வேண்டும்”

என்று அப்பர் கவாமிகள் சொன்ன மாதிரி பகவதும்பரணம் எப்போதும் இருக்க வேண்டும்.

(இ) கந்தாழ்த்தி கவாமிகள்

கந்தர மூர்த்தி கவாமிகளின் உள் மனஸ் (அத்தரங்கம்) எப்படி இருந்தது என்றால் அதற்கு அவருடைய பாடல்களைத் தான் பார்க்க வேண்டும். இப்படியும் ஒரு உத்தமமான பத்தியா என்று நாம் குறித்துப் போகிற மாதிரி அவர் தேவாரம் பாடியிருக்கிறார்.

“அன்னே உள்ளன அல்லல் இனியானா நினைக்கேனே”

“அததா! உனக்கு ஆளம்”

“உனை தான் மறக்கிலும் சொல்லும் தா தம்சிலையவே”

என்று இப்படி அதேக பாடல்கள் நம்முடைய சுருங்கல் மனையையும் நெகிழச் செய்கிற மாதிரி பாடியுள்ளார்.

ஸாக்ஷரத் ஸ்வரவிடம் வன் தொண்டராக இருந்த இவரே தான் அளனுடைய அடியார்களான அனுபத்து மூவருக்கும் தம்மம் “அடியேன்” “அடியேன்” என்று ஒரே அடக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொண்டு நமஸ்காரம் பண்ணி திருத்தொண்டத் தொகை பாடியிருக்கிறார்.

பிற் சேர்க்கை - 1

சென்னை தமிழினைச் சங்கத்தின் ஆதரவில் இளை அறிஞர்கள் முடிவு செய்த பண் ஆராய்ச்சியின் படி தேவாரப் பண்களும் அவற்றுக்குத் தற்கால ராகப் பெயர்களும் வருமாறு.

பண்	ராகம்	குறிப்பு
1) கொல்லி	தவரேஸ்	
2) சீமான் & இத்தனம்	தாதநமஸ்ரீயை	
3) செவ்வழி	யதுகுலகம் போஜி	சம்பந்தம் மட்டும் பாடியுள்ளன
4) கொள்கம்	ஸபரீ	அப்பா பாடவில்லை
5) பஞ்சமம்	ஆகிரி	அப்பா பாடவில்லை
6) செதுருத்தி	மத்யமாஸவி	சந்தரம் மட்டும் பாடியுள்ளன
7) விபங்குத்திஞ்சி	ஸௌரஜடம்	சம்பந்தம் மட்டும் பாடியுள்ளன
8) தகேரி & தக்க	கம்போஜி	அப்பா பாடவில்லை
9) கத்தார பஞ்சமம்	கேதாரகௌள	-----
10) தட்ட பாடல்	தட்டை சிலர் தட்டைக் குறிஞ்சியில் பாடுகிறார்கள்	அப்பா பாடவில்லை

11) பழம் பஞ்சமம்	சக்ராபாணம்	-----
12) சேதாரி & நடம்	பத்து வராளி	-----
13) புறதீர்ணம்	பூபாணம் (அதார காததாரம் கூடியது)	அப்பா பாடவில்லை
14) மேகராககுறிஞ்சி நீலம்பரி		சம்பந்தம் மட்டும் பாடியுள்ளன
15) அந்தரங்கிக்குறிஞ்சி சாமா		" "
16) திருத்தாண்டகம்	ஹரிசங்கப்பாஜி	அப்பா மட்டும் பாடியுள்ளன
17) குறிஞ்சி	ஹரி காமபோஜி போல சிலரும் குறிஞ்சியிலேயே பெரும்பாலும் பாடி வருகிறார்கள்	
18) பழத்தக்கராகம்	பெரும்பாலோ குறிஞ்சியில் சரவேரிலும் பாடுகிறார்கள்	
(இப்பண்களில் சந்தரம் பாடல் இல்லை)		
19) கொல்லிக்கௌஸ்ணம்		தவரேஸ்
20) காததாரம்		
21) பியத்தாக காததாரம்		

குறிப்பு:- (1) "யாழ்முறி" பண் என்பதாக அடாணா ராகத்தில் சிலர் பாடி வருகிறார்கள். ஆனால் பேராசிரியர் கும்பமூர்த்தி கருத்துப்படி இது மேகராகக் குறிஞ்சி (நீலம்பரி)யில் பாடப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அடாணா ராகம் தேவார மூலம் காலத்துக்குப் பிற்பாடு வந்த வழக்கில் உள்ள சமீபத்திய ராகம்.

22

(2) அப்பர் பாடிய நிருவந்தனம், திருக்குற்த்தொண்க, அற்புத பதிகம், தனிக்குற்த்தொண்க, முக்திப்பதிகம், போற்றி பாடல்கள் இவற்றுக்கு பண் பெயர் குறிப்பிடக் படாததால் ஒதுவார்கள் தங்கள் மனோதர்மப்படி பலவித ராகங்களில் பாடி வருகிறார்கள்.

பிற்சேர்க்கை - 2

காஞ்சி மகா கவாடிகள் தேவாரத்தில் எவ்வளவு ஈடுபாடு உடையவர் என்பதை நேரில் பார்த்து ஆனந்த பரவசம் அடைந்து 23-6-1985-ல், வெளி வந்த ஆனந்த விகடன் இதழில் "தரகிய திருவடி" என்ற தலைப்பில் அடிபேள் எழுதிய கட்டுரையில் சில பகுதிகள் கீழே பிரகடிகப்பட்டுள்ளன.

தரகிய திருவடி

"உனக்கு என்ன கேடு? நீ கம்மா ஒரு இடத்திலே உட்கார்ந்திருக்க வேண்டியது தானே? காள் வலிக்க ஊர் ஊராக இந்தத் தள்ளாத வயதிலே கற்றிக் கொண்டு இருப்பானே?"

நீ என்னுடன் வந்துவிடு என் வீட்டில் உன்னை ஐயம் ஐயம் என்று வைத்துக் காப்பாற்றுகிறேன். லிவனே என்று என் வீட்டில் செளகரியமாக இருப்பாடி ஊர் ஊராக காள் வலிக்க அலையாதே. நாள் இப்பாடி ஊர் ஊராக காள் வலிக்க அலையாதே. நாள் சொல்வதைக் கேள்" — இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் அங்கு கூடி இருந்த கமார் ஏதோடும் கேட்டதும் அங்கு கூடி இருந்த கமார் ஏதோடும் தமிழர்களுக்குப் பெரிய அதிர்ச்சி. தமிழ் அறியாத

மராட்டி பேசும் வேத பாடசாலை மாணாக்கர்-களுக்குத் ஆசிரியர்களுக்கும் ஒன்றமே புரியாத இனக்கூடி!

இது நடை பெற்ற இடம் சாதாரா (மராட்டிய மாதிலம்), சங்கர மடம், 1980-ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் தவராத்திரிக்குப் பிறகு ஒரு நாள் மாலை கமார் 5 மணிக்கு நேயவேலி அன்பர் ஒருவர் ஸ்ரீ காஞ்சிப் பெரிபவானைப் பார்த்துச் செய்த நித்தாஸ்துதி தாள் மேலே நீங்கள் படித்தது.

அச்சுனை செய்யப்பட்ட உருவமோ ஸ்தாஸ்துதி லெங்கமாக, தட்சிணாமூர்த்தியாக ஒருவிதக் கலையும் இன்றி அறையின் உள்ளே அமர்ந்திருக்கது.

என் பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் ஆக வில்லை என்ற ஏக்கம், ஆயின் தொல்லை என்று மூட்டை மூட்டையாகப் பிரச்சனைகளை ஏற்றிக் கொண்டு வந்த எனக்கு மிக அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது.

உச்சஸ்தாயில்

"எல்லா உலகமும் ஆளாய் தீயே !
ஏகம்பமேவி இருத்தாய் தீயே !
நல்லாணா தன்மை அறிவாய் தீயே !
ஞானச் சுடர் விளக்காய் தினறாய் தீயே "

— என்ற

(செவ்வாய் திருநாள்)

அப்பர் தேவார விருத்தத்தைப் பாட ஆரம்பித்தேன்.

நெய்வேலி அப்பரின் அர்ச்சனை ஒய்ந்திருந்தது. கச்சி ஏகம்பம் — காஞ்சி. மாழவிலர் கன் திறந்து அருள் தோக்குடன் பார்த்தார்கள். அசையா உடலும் அசைந்தது. விபூதியை உடம்பு முழுதும் பூசிக் கொண்டு அடியேன் பாடுவதைத் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது நிகழ்ந்து அந்த அற்புதம்

“பொல்லா வினைகள் அறுப்பாய் தீயே !
புகழ்ச் சேவடி என் மேல் வைத்தாய் தீயே !”

என்ற தேவார அடிகளைப் பாடும் போது தனது லலது திருவடியைத் தூக்கிச் சற்று தேரம் காட்டி அருளினார். கண்ணீர்மல்க் மேற் கொண்டு பாட முடியாதபடி பேச்சு மூச்சற்ற நிலை ஏற்பட்டது சற்று தேரம்.

அந்தத் “தூக்கிய திருவடியின்” அருள் ஆணையால் சாதாரணில் உத்தர சிதம்பரம் ஒன்று உருவாகி அன்னமையில் குடமுழுக்கு தடைபெற்று மகிழ்ச்சியையும் மன திளைலையும் தந்தது.

— வை. பாலகம்பிரமணியன்

சம்பந்தம்

வேததெறி தவறாது ஓங்க மிகு சைவத்துறை விளங்கப் பூம் பரம்பரை பொன்னப் புனிதவாய் மலர்ந்து அருது சீத வண கவயக் புகழித் திருஞான சம்பந்தர் பரத மலர் தலைக் கொண்டு திருத்தொண்டு பரவலாகும்.

அப்பர்

திருநாவுக்கு அரக வகர் திருத் தொண்டின் தெறிவாய் வருளுவதை தவ முனிவர் வகீசர் வாய்மை திறந் பெரு நாமச்சீர் பழவல் உறுகின்றேன் பேர் உலகிவ் ஒரு நாவுக்கு உலக செல்வ ஒண்ணாமை உணராதேன்.

சுந்தரர்

மலர் மிசை அலனும் மறும் காணுதற்கு அரிய வள்ளல் பலர் புகழ் வெண்ணெய் நஞ்நாள் ஆவணப்பழமை காட்டி உலகு உய்ய ஆண்டு கொண்ப் பெற்றுநன் பாதம் உன்னித் தலைநிலை வைத்து வாலும் தலைமலம் தம் தலைமையாலும்

பேத்தூள் மெதமன் அருளிப்
செய்ய முயன்ற

சுந்தரர்

சுந்தரர்

செவ்வாய்